

Derfor satser regeringen kraftigt på WTO-forhandlingerne på Johannesburgtopmødet for at få indskærpet frihandelen som vejen til, at man kan producere sig ud af verdensfattigdommen. Selv om Enhedslisten morer sig meget over, at den private sektor er inde i billedet, så er det faktisk noget af det vigtigste, og det er også noget af det, som altså er med i Kofi Annans beregninger, at den frihandel jo ikke baserer sig på statsproduktion, for den har ikke været særlig heldig i verdenshistorien, den baserer sig på privatproduktion. Og derfor har vi præcis – og det var jo noget, den gamle regering også udviklede, og det udvikler vi videre – privatsektorprogrammerne, hvor vi har sat flere penge af, fordi de har skabt tusinder af arbejdspladser de senere år i Afrika. Det er da ikke noget at kimse ad, det er jo det, det drejer sig om.

Derfor giver vi stadig væk penge til infrastrukturen, således at præcis fattigdommen blandt kvinder bliver bekæmpet, fordi de ofte befinder sig i de mindre landdistrikter, hvor de har meget vanskeligt ved med deres småproduktion at komme i forbindelse med de større markeder, de skal til, og derfor vil man se, at bivejsindsatserne hovedsagelig er dem, der er blevet bevaret inden for infrastrukturen.

Og derfor satser vi på et retssamfund, demokrati og menneskerettigheder og god regeringsførelse, for der kommer ikke kapital, de 100 mia. kr., som de har brug for, hvis ikke der er et investeringsklima, hvor man kan være sikker på, at tingene ikke beslaglægges som i Zimbabwe, når det passer en regeringsleder. Derfor er god regeringsførelse noget af det mest afgørende. Dårlig regeringsførelse er jo det, man har set i Malawi, som er blevet forsvaret så kraftigt her. Det kommer overhovedet ikke de fattige til gavn, for hvad betyder dårlig regeringsførelse? Det betyder, at pengene forsvinder på vejen fra os til de fattige, som skulle have haft dem. Det er en dårlig regeringsførelse.

Med god regeringsførelse kan man følge pengene, og jeg skulle hilse og sige, at jeg har meget svært ved at følge pengene, som er i omløb, fra Danmark til Malawi, på trods af de forsvarstaler, jeg har hørt her. Pengene kommer ikke de fattige til gavn, hvis ikke vi kan følge dem. Penge, vi kan følge, når frem til modtageren. Penge, vi ikke kan følge, kan vi ikke regne med, når frem til modtageren. Så derfor er retssamfundet, god regeringsførelse, altså forudsætningen for, at der kommer kapital og derved produktion og arbej-

de og eksport. Og det er så det, der også skal indgå i The Global Deal, som vi har bagefter.

Det tredje punkt, jeg nævnte, var økologien, den bæredygtige udvikling, som skal fange op, at produktionen ikke ødelægger verden med forurening. Det er hr. Jørn Jespersen og jeg sikker ganske enige om. Der vil man også se, at vi satser på renere teknologi, og at vi f.eks. sætter flere penge af til GEF'en, miljøfaciliteten i verden, det, den gamle regering gjorde.

Så vi har set på de overordnede perspektiver her, og der sætter vi så målet ind. Det er også derfor, at jeg har meget svært ved at forstå, at oppositionen her har haft så svært ved vores forslag til vedtagelse, fordi det er fremadrettet. Deri siger vi, at vi vil fremme bæredygtig udvikling gennem fattigdomsorienteret økonomisk vækst, og at vi vil fortsætte det gensidigt forpligtende samarbejde på basis af landenes nationale fattigdomsstrategier; thi de skal jo være med til selv at bekæmpe fattigdommen. Vi kan jo ikke komme og bekæmpe den for dem og fortælle dem, hvad de skal gøre. Det er det, der hedder partnerskab, og det var man også imod i oppositionen, herunder med fokus på kvindernes rolle i udviklingsprocessen, sådan som jeg præcist sagde her. Det var man også imod i oppositionen.

På basis af god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder og demokrati, står der her. Det kan oppositionen heller ikke stemme for. Det er forudsætningen for, at der kan komme kapital og arbejde til de lande. Og at Danmark i WTO, EU og på Johannesburgtopmødet medvirker til at fremme udviklingslandenes integration af verdensøkonomien, er da også det, der er forudsætningen for, at man kan få skabt en bedre verden, sådan som vi alle vil.

Må jeg så tage fat i nogle af de konkrete påstande, for nu har jeg givet det overordnede billede af, hvad det er, vi arbejder med, og hvorfor vi gør, som vi gør.

Fru Margrete Auken siger: De store organisationer har ikke fået en stigning, det er bare, fordi der er blevet flere af dem. Men så har fru Margrete Auken meget svært ved at læse finansloven, for hvis man læser finansloven, kan man se – og det er jo en stor bog, det erkender jeg – at rammeorganisationerne i 1995 fik 239 mio. kr., og at rammeorganisationerne i 2001 fik 391 mio. kr. Der er ikke kommet mere end en til imellem 1995 og 2001. Det var CARE, der kom til i 1996. I 2002 kommer en ny ind under rammeorganisationerne. Det er Red Barnet. Men det vil sige, at